

man maa erkfende, at den, der bestidder $\frac{2}{3}$ af de skattepligtige Eiendomme, ikke kan komme til orde uden ved de Andre Belvillie, imedens de Andre kunne komme til orde, saa sagde han — og det er det, jeg henviser til med Hensyn til det ikke farlige i at vedligeholde denne særegne Ret for de større Lodsseiere, — hvad skal den større Lodsseier gjøre i Sogneraadet? Han maa jo være nødt til at opponere imod, hvad de Andre, der ere i Majoriteten, beslutte, og han har altsaa ingen anden Rolle end denne Opposition, og istedet derfor er det jo ligesaa godt, at han strax henvises til at klage over, hvad der kunde gaae ham imod. Altsaa, han kan ikke sætte Noget igjennem, allermindst til Skade for de Andre. Men jeg siger, at han kan gjøre og har gjort paa mange Steder meget Andet. Han skal ikke være der for at opponere, men for fra sit mere omfattende Standpunct, hvis han er en saadan Mand, som han efter Forholdene kan og bør være, at virke oplysende og opklarende i Sogneforstanderskabernes Forhandlinger, at støtte dem med gode aandelige Kræfter og støtte dem, hvor de trænge dertil, med de økonomiske Kræfter, som han vilde kunne yde, naar man tager Hensyn til ham, men som han maaftke ikke vil yde, naar man udelukker ethvert Hensyn til ham. Jeg har ligesaa lidt i de af den ærede Ordfører idag mundtlig fremsatte Bemærkninger som i Udvalgets Betænkning fundet den Gjendrivelse, jeg havde ventet, af, hvad der ved de tidligere Forhandlinger er fremkommet, men derimod, som jeg troer, en mærkværdig Forrykkelse af Standpunctet for denne Sags Behandling. Der er blevet spurgt, hvorfor man vil have Bestidderne af 32 Edr. Hartkorn ind. Jeg vil nu ikke have Bestidderne af netop 32 Edr. Hartkorn ind; men jeg vil have dem, der bestidde en vis forholdsmaassig Deel af det samlede Hartkorn ind; men Spørgsmaalet er jo ikke, hvorfor man vil have dem ind, thi de ere jo inde, men derimod hvorfor man vil have dem ud. Det er Spørgsmaalet. Der er jo ikke Tale om nu at skabe noget Vilkaarligt, noget Nyt; men der er Spørgsmaal om at udslette af vor kommunale Forsatning den sidste Rest af Hensyn til den Eiendom, der i Størrelse og derved i Byrder staaer over det almindelige Gjen-

nemsnitmaale. Det er det Spørgsmaal, der foreligger, og derfor finder jeg det meget betegnende, — jeg troer rigtignok i en anden Retning, end den ærede Ordfører meente, — naar han sagde, at han syntes ikke, at der var Grund til at bibeholde et saadant Hensyn, fordi det stred imod den hele Mand, som synes nu at gaae igjennem Lovgivningen. Jeg troer nu vel ikke, at det strider imod den Mand, der gaaer igjennem Lovgivningen, men at det strider imod den hele Mand, som man fra en vis Side vil, at der skal gaae igjennem Lovgivningen, og derfor vil jeg for min Deel arbejde alvorligt derimod efter den Kraft, der er mig givet. Ja, det er en Retning i Lovgivningen at sige, at der ikke blot skal være — thi det vil jeg saa meget som nogen Anden — Frihed og Adgang til Deeltagelse for Alle, men at der skal være en Udsettelse af de naturlige Forskjelligheder i Stilling og Interesse, som engang findes, og som historisk have deres Berettigelse. Det er i Overensstemmelse med en saadan Mand i en mulig fremtidig Lovgivning, at Lovforslaget efter min Mening staaer. Men en saadan Mand ønsker jeg ikke i vor Lovgivning; jeg ønsker den ikke i og for sig selv, og jeg ønsker den ikke, fordi jeg paa det Inderligste er overbevist om, at en Lovgivning, bygget paa denne Mand, ikke vil holde sig, at den vil falde selv og da vil drage meget Andet med sig i Faldet. Derfor ønsker jeg ikke, at Lovforslaget skal blive Lov.

Der var endnu et Par Bemærkninger af den ærede Ordfører, som jeg kunde have Lyft til at dvæle noget ved. Dog skal jeg ikke gjøre det længe; men jeg kan maaftke indskrænke mig til Lidet. Den ærede Ordfører sagde, idet han igjen — troer jeg — var hilst i den Forestilling, at man vilde bringe Noget ind, hvortil der overalt skulde være en særlig Trang, som et Element, der skulde skabe: at der var jo en stor Mængde Communer, hvor der ikke var nogen saadan større Lodsseier, og her vilde jo altsaa dette heldbringende Element ikke komme ind. Jeg har aldrig talt om et særligt heldbringende Element, der skulde komme ind, men om en Interesse, der, hvor den er tilstede, skulde respecteres, og hvor der ingen saadan Interesse er, der kræ-